

Domini màgic

Joan Vinyoli

Terrassa d'octubre

Va ser clement la intimitat d'octubre,
ple de núvols desfent-se del costat de mar,
mentre veia passar vells caminants del somni
pel ciment adormit de la ciutat fumosa.

Va ser llavors que vaig buidar una copa
de fred morat, perduda la mirada.
Què vols hivern? No pas la mort, encara
que em mires, ulls d'acer, de fit a fit.

Un llarg udol de vent fa que freturi
de tot ajut: les Fúries em turmenten.
S'han esvaït els estadants del somni.
Sóc sol i vern i groc i despulat.